

قطعنامه مراسم اول ماه مه ، روز جهانی کارگر در سنندج

مراسم اول ماه مه و یاد جانباختگان مبارزه با سرمایه داری را در اوضاع و احوالی برگزار می کنیم که جایگزینی کارگران قراردادی و پیمانی به جای کارگران رسمی ، عدم امنیت شغلی ما را شدت بخشیده است . به علت پایین بودن سطح دستمزدها و ادار به اضافه کاری و چند شغل بودن شده ایم . اخراج کارگران را هر روزه مشاهده می کنیم . فقر و بیکار گریبانمان را گرفته است . فحشا و ستم بر زنان و کودکان افزایش یافته است . کارگران معترض اخراج و یا روانه زندان می شوند ... خلاصه اینکه تمام درد و رنج های ناشی از نظام سرمایه داری وسعت بی سابقه ای یافته است.

تمامی این شرایط غیر انسانی در سایر کشورهای سرمایه داری نیز رواج و شدت گرفته است . مبارزات اخیر کارگران فرانسوی علیه سرمایه و حکومت سرمایه داری فرانسه که به امنیت شغلی کارگران هجوم آورده اند و به موازات اعتصاب ، اخراج و دستگیری کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران نشان داد که آسمان سرمایه داری همه جا به يك رنگ است.

همچنین اول ماه مه فرصت دیگری است تا ضمن همبستگی با همه کارگران جهان اعلام کنیم که اگر همه تولیدات حاصل رنج و دست ماست چرا ما خود نباید از بهره مندترین انسانها باشیم ؟

کارگران :

اتحاد و همبستگی و دخالتگری سراسری امری مبرم و ضروری است . برای از میان برداشتن نظام سرمایه داری متشکل شویم . ما رهایی طبقه کارگر را در گرو الغای این نظام میدانیم و کارگران را به مبارزه برای تحقق این هدف فرا می خوانیم در عین حال ما تحقق این هدف را مستلزم پیشروی در عرصه مطالبات جاری کارگران می دانیم و این مطالبات را به شرح زیر اعلام می داریم :

- 1- دولت جمهوری اسلامی موظف است برگزاری علنی ، آزادانه و بدون مجوز روز اول ماه مه را به رسمیت بشناسد و امنیت فعالان کارگری را برای برگزاری این روز تضمین کند .
- 2- قراردادهای موقت کار تعرض به پایه ای ترین حقوق کارگری و به شدت ضد انسانیست ، این ماده باید فوراً لغو و کلیه قراردادهای موقت و سفید امضاء به استخدام رسمی همراه با بیمه و مزایا تبدیل شود .
- 3- دستمزد معوقه کارگران همراه با خسارت آن باید يك جا و فوری پرداخت گردد .
- 4- دستمزد کارگران به نسبت تورم افزایش یافته و کفاف کامل زندگی انسانی و مرفه يك خانواده 5 نفره را بدهد ، تنها مرجع صلاحیت دار برای تعیین افزایش دستمزد نمایندگان واقعی کارگران و منتخب مجامع عمومی آنهاست .
- 5- تعدیل نیرو و اخراج کارگران به هر بهانه ای محکوم و کارگران اخراجی باید فوراً" به محل کار خود باز گردانده شوند .
- 6- پرداخت بیمه بیکاری کافی برای کلیه افراد بالای 18 سال .
- 7- قانون کار باید به نیرو تشکلهای کارگری و توسط نمایندگان منتخب کارگران تعیین و تدوین گردد .

- 8- ما خواهان کاهش شدت کار و کاهش ساعات کار و افزایش ظریب ایمنی کار در محیط های کار و دور روز تعطیلی متوالی در هفته هستیم .
- 9- اعتراض و اعتصاب حق ماست . ما حق خود می دانیم در مقابل پایمال شدن حقوق صنفیو اجتماعی خود دست به اعتصاب بزیم و حقوق و مزایای دوران اعتصاب باید پرداخت گردد .
- 10- آزادی بی قید و شرط تشکل ، عقیده ، بیان و مطبوعات حق همه ماست . کارگران باید بتوانند تشکلهای آزاد کارگری و سراسری خود را تشکیل دهند .
- 11- بر پایی مجامع عمومی کارگری در ساعات و محیط کار باید به رسمیت شناخته شود .
- 12- تعقیب آزار و دستگیری فعالین کارگری و مدافعین حقوق و آزادیهای مدنی و اجتماعی به هر بهانه ای محکوم است .
- 13- کار کودکان ممنوع و جرم تلقی شود . برخورداری کودکان از محیطی امن و سرشار از شادی و نشاط و امکانات آموزشی بهداشتی و رفاهی حق کودکان است .
- 14- ما از مبارزه سایر بخشهای کارگری همچون معلمان و پرستاران و نیز جنبشهای زنان و دانشجویان علیه استثمار و بردگی حمایت میکنیم .
- 15- ما خواهان برابری کامل حقوق زن و مرد و لغو آپارتاید جنسی و تمام قوانین ضد زن هستیم .
- 16- ما هرگونه اخراج و استثمار کارگران را تحت نام مهاجر و خارجی محکوم میکنیم .
- 17- ما جنگ افروزی و تحریم اقتصادی که زمینه استثمار و سرکوب هر چه بیشتر طبقه کارگر را مهیا میسازد را محکوم می کنیم و خواهان دنیای عاری از جنگ هستیم .
- 18- ما دستگیری و محاکمه فعالان کارگری سقز را محکوم میکنیم و خواهان لغو احکام صادره علیه آنان هستیم .
- 19- منصور اسانلو عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد باید فوری و بی قید و شرط آزاد شود سندیکای شرکت واحد به رسمیت شناخته شده و خواسته هایشان به اجرا درآید .

کمیته برگزاری اول ماه مه 2006 سنندج